2020. június 18., csütörtök

P9_TA(2020)0161

Az Európai Unió összes demokratikus folyamatába való külföldi beavatkozásssal, többek között a dezinformációval foglalkozó különbizottság létrehozása, hatáskörei, létszáma és megbízatási ideje

Az Európai Parlament 2020. június 18-i határozata az Európai Unió valamennyi demokratikus folyamatába – többek között a félretájékoztatásba – történő külföldi beavatkozással foglalkozó különbizottság létrehozásáról, valamint feladatainak, létszámának és megbízatásának meghatározásáról (2020/2683(RSO))

(2021/C 362/41)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Elnökök Értekezlete által előterjesztett javaslatra,

— tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ),

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ),

— tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára és különösen annak 7., 8., 11., 12., 39., 40., 47. és 52. cikkére,

— tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményre és különösen annak 8., 9., 10., 11., 13., 16. és 17. cikkére, valamint ezen egyezmény jegyzőkönyvére és különösen annak 3. cikkére,

— tekintettel eljárási szabályzata 207. cikkére,

A. mivel az e határozattal létrehozott különbizottságnak közös, holisztikus, hosszú távú megközelítést kell alkalmaznia az EU és tagállamai demokratikus intézményeibe és folyamataiba való külföldi beavatkozás bizonyítékainak kezelésére, nem csupán az összes főbb nemzeti és európai választás előkészítése során, hanem Unió-szerte, fenntartható módon, számtalan formában, ideértve a közvélemény alakítása érdekében a hagyományos és közösségi médián folytatott félretájékoztató kampányokat, a kritikus infrastruktúrákat célzó kibertámadásokat, a közvetlen és közvetett pénzügyi támogatást, valamint a politikai szereplőkkel szembeni gazdasági nyomásgyakorlást és a civil társadalom felforgatását;

B. mivel a demokratikus folyamatokba és intézményekbe való külföldi beavatkozás bejelentett esetei az elmúlt években visszatérő, szisztematikus mintát mutatnak;

C. mivel a demokráciák által világszerte tapasztalt szélesebb trendbe illeszkednek bizonyos harmadik országok állami és nem állami szereplői által tett, arra irányuló kísérletek, hogy befolyást gyakoroljanak a demokrácia működésére az Unióban és a tagállamokban, valamint rosszindulatú beavatkozás révén nyomást gyakoroljanak az EUSZ 2. cikkében rögzített értékekre;

D. mivel a külföldi beavatkozást a gazdasági és katonai nyomásgyakorlással együtt alkalmazzák, hogy kárt okozzanak az európai egységben;

1. úgy határoz, hogy az Európai Unió valamennyi demokratikus folyamatába történő külföldi beavatkozással – többek között a félretájékoztatással – foglalkozó különbizottságot hoz létre az alábbi feladatokkal:

a) alaposan elemezze azon vizsgálatokat, amelyek azt mutatják, hogy alapvető választási szabályokat sértettek meg vagy kerültek meg, különösen a kampányfinanszírozás átláthatóságára vonatkozó meglévő rendelkezéseket, továbbá a harmadik országok különböző jogszerű és jogellenes formáiból és áldonoroktól származó, politikai kiadásokra vonatkozó állításokat;

b) azonosítsa azon lehetséges területeket, amelyek olyan jogalkotási és nem jogalkotási intézkedéseket igényelnek, amelyek a közösségi médiaplatformok beavatkozását eredményezhetik botok által megosztott tartalmak címkézése céljából, felülvizsgálva az algoritmusokat annak érdekében, hogy azok a lehető legátláthatóbbá váljanak azon tényezők tekintetében, amelyek a tartalmak megjelenítését, rangsorolását, megosztását, hátrasorolását vagy eltávolítását eredményezik, valamint megszüntetve a demokratikus folyamatok szisztematikus aláásására vagy a gyűlöletbeszédre való felbujtásra irányuló összehangolt, erkölcstelen online vagy illegális tevékenységekben részt vevő személyek fiókjainak megszüntetése;

c) járuljon hozzá az arról folyó vitához, hogy miként lehetne fokozni a felelősséget az Európai Unió valamennyi demokratikus folyamatába való külföldi beavatkozással szembeni fellépésért, ideértve a félretájékoztatást is, nem kizárólag a hatóságok részéről, hanem a technológiai és a közösségimédia-vállalatokkal és általában a magánszektorral együttműködésben annak érdekében, hogy felhívják a figyelmet arra a szerepre, kötelezettségre és felelősségre, amelyet ezek játszanak a külföldi beavatkozás elleni küzdelemben, a véleménynyilvánítás szabadságának aláásása nélkül;

d) értékelje a politikai finanszírozási források szigorú korlátozására képes nemzeti intézkedéseket, mivel a külföldi szereplők jogszerű és jogellenes módokat találtak a nemzeti jogszabályok megkerülésére, és külföldi bankoktól való kölcsönfelvétel, természetbeni értéktárgyak, vásárlás és kereskedelmi megállapodások, fedőcégek, nonprofit szervezetek, civil áldonorok, anonimitást biztosító új technológiák, online hirdetések, szélsőséges online médiacsatornák, valamint pénzügyi tevékenységek elősegítése révén rejtett támogatást ajánlottak fel szövetségeseik számára; azonosítsa azon lehetséges területeket, ahol a politikai pártok és a politikai kampányok finanszírozásával kapcsolatban intézkedésekre lenne szükség;

e) javasoljon összehangolt uniós szintű fellépést a hibrid fenyegetések – többek között a katonai és nem katonai célpontok elleni kibertámadások, a jogalkotókat, köztisztviselőket, újságírókat, politikai pártokat és jelölteket célzó feltöréses és kiszivárogtatási műveletek, valamint a vállalatok szellemi tulajdonának ellopása és a polgárok érzékeny adatainak ellopása céljából folytatott kiberkémkedés – kezelésére, mivel ezeket a fenyegetéseket sem elszigetelten, sem pusztán a magánszektor önszabályozásával nem lehet kezelni, hanem összehangolt, többszintű és többszereplős megközelítésre van szükség; értékelje e fenyegetések biztonsági vonatkozásait, mivel azok súlyos politikai, gazdasági és társadalmi következményekkel járhatnak az európai polgárok számára;

f) vizsgálja meg az EU külföldi technológiáktól való függőségét a kritikus infrastruktúra ellátási láncaiban, beleértve az internetes infrastruktúrát, többek között a hardvert, a szoftvert, az alkalmazásokat és a szolgáltatásokat, valamint az ellenséges harmadik felek stratégiai kommunikációjával szembeni fellépés megerősítéséhez és az e téren bevált gyakorlatok cseréjéhez szükséges intézkedéseket; támogassa és ösztönözze a tagállamok közötti koordinációt az információk, az ismeretek és a bevált gyakorlatok cseréje terén a fenyegetések elhárítása és a jelenlegi hiányosságok kezelése érdekében;

g) azonosítsa és értékelje a biztonság uniós intézményeken belüli megsértése kezelésének módjait és tegyen javaslatokat azokra;

h) lépjen fel a rosszindulatú harmadik országok által – többek között a hazai európai szereplőkön és szervezeteken keresztül – folytatott olyan tájékoztató kampányokkal és stratégiai kommunikációval szemben, amelyek sértik az Európai Unió céljait, és amelyeket azért hoztak létre, hogy befolyásolják az európai közvéleményt annak érdekében, hogy megnehezítsék egy közös uniós álláspont kialakítását, többek között a KKBP-vel és a KBVP-vel kapcsolatos kérdésekben;

i) szólítsa fel valamennyi uniós és tagállami szintű érintett szolgálatot és intézményt megbízatásának teljesítésére, amennyiben azt relevánsnak és hatékonynak tartja;

2. hangsúlyozza, hogy az illetékes állandó bizottságoknak munkájuk során figyelembe kell venniük a különbizottság ajánlását;

3. úgy határoz, hogy a különbizottság felelősségi körébe tartozó területtel kapcsolatos uniós jogszabályok elfogadását, nyomon követését és végrehajtását érintő ügyekért felelős állandó parlamenti bizottságok hatásköre, személyzete és a rendelkezésükre álló erőforrások változatlanok maradnak, nem módosítják vagy kettőzik meg azokat;

2020. június 18., csütörtök

4. úgy határoz, hogy amennyiben a különbizottság munkája bizalmas jellegű meghallgatást, személyes adatokat magában foglaló tanúvallomást, vagy hatóságokkal és testületekkel bizalmas információkról, többek között az 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet [1] 63. cikke szerint bizalmasnak nyilvánított tudományos vizsgálatokról vagy azok részeiről folytatott eszmecserét vagy meghallgatást foglal magában, az érintett ülést zárt ajtók mögött kell megtartani; úgy határoz továbbá, hogy a tanúknak és a szakértőknek joguk van arra, hogy zárt ülés keretében tegyenek nyilatkozatot vagy tanúvallomást;

5. úgy határoz, hogy a nyilvános ülésekre meghívott személyek listáját, az ilyen üléseken részt vevő személyek listáját és az ilyen ülések jegyzőkönyvét nyilvánosságra kell hozni;

6. úgy határoz, hogy a különbizottsághoz eljuttatott bizalmas dokumentumokat az eljárási szabályzat 221. cikkében foglalt eljárás szerint kell értékelni; úgy határoz továbbá, hogy az ilyen információt kizárólag a különbizottság végleges jelentésének elkészítéséhez lehet felhasználni;

7. úgy határoz, hogy a különbizottság 33 tagú lesz;

8. úgy határoz, hogy a különbizottság hivatali ideje 12 hónap, és hogy ez a hivatali idő az alakuló ülésének napján kezdődik;

9. úgy határoz, hogy a különbizottság félidős jelentést nyújthat be a Parlamentnek, és hogy a meghozandó intézkedésekre és kezdeményezésekre vonatkozó ténymegállapításokat és ajánlásokat tartalmazó végleges jelentést kell benyújtania az állandó bizottságok eljárási szabályzata VI. melléklete szerinti hatásköreinek sérelme nélkül.

---

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 1107/2009/EK rendelete (2009. október 21.) a növényvédő szerek forgalomba hozataláról, valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 309., 2009.11.24., 1. o.).